

Az öreg várnegyed fiatal küldötte a népfrontkongresszusra

Az öreg Várhegyen, egy XVIII. századbeli Dísz téri házban lakik egy leány. Mindig ebben az ódon házban élt, úgy szívéhez nőtt már a patinás városnegyednek minden kőkockája, minden szöglete, hogy ha külföldre veti sorsa, úgy érzi, lelke egy darabja itthon marad.

A *Bartók-táncgyűttes* tagjaként sokat jár idegenben, de mindenhol hazavágyik Budapestre és a saját kerületébe. Itthon, a budai tanítóképzőből hazafelé kaptatva, a Tóth Árpád sétányon merengő, sütkérező öregeknek, gyerekeknek mindig van egy szívet nyitogató, bizalmat gerjesztő mosolya, kedvesen érdeklődő szava. A fiatalok szívesen barátkoznak vele, hiszen a húszéves Veress Klárinak nemcsak sugárzó bája, egy éve már közéleti tisztsége is van. Ő a „pecsétőr” a Dísz téren, azaz a lakóbizottsági felelős. Klárilhoz sok ember jár: tanácsot ad, segít mindenféle tanácsai, hivatalos, ügyes-bajos dolog intézésében is. Klári tényleg.

Érdekes módon ezt a fiatal, a zenéért és modern irodalomért rajongó, főiskolás lányt éppen az öreg várnegyed, az emberek iránti szeretet, az itt élők sorsának alakítása, a vele egykorú fiatalok politikai, közéleti érdeklődésének felkeltése, az értük való tenni vágyás vezette a *Hazafias Népfrontba*.

Az idős orvos a példakép

— Lehet, hogy szágyen bevallanom, korábban vajmi keveset tudtam arról, hogy tulajdonképpen, konkrétan mit csinál a népfront az I. kerületben. Fogalmam sem volt róla, mint ahogyan a többi fiatalnak még most sincs, hogy itt, a *Bem rakparti helyiségben például nagyszerű hangversenyeket, kiállításokat rendeznek*. Mint lakóbizottsági felelősnek azonban sok dolgom akadt tanácstagunkkal, Földmár György doktor bácsival. Sokszor beszélgettünk. Kiderült, hogy Földmár doktor, aki különben sebész az egyik kórházban, ugyanúgy szereti ezt az öreg városrészt, mint én. Ő a *Várbarátok Körének* vezetője a kerületi Hazafias Népfrontban. Engem is magával ragadott aktivitása, hogy mennyit fut, szaladgál, tárgyal, mennyit dolgozik társadalmi munkában a városnegyedért és lakóiért.

— Vajon az ő példája nyomán nem kapcsolódhatnék be én is ilyen munkába? Nem dolgozhatnék én is ugyanígy a népfronton keresztül? Az fel sem merült bennem, hogy Földmár doktortól átvegyem a stafétabotot, hol van ő és hol vagyok én még attól! Különbben is éppen ő mondta, hogy *időseknek és fiataloknak egyformán és együtt helyük van a népfrontban*. Hát én eljöttem. Sokat beszélgettünk a népfrontbizottság vezetőivel, és amikor nemrég az újraszervezés volt, beválasztottak az I. kerületi Hazafias Népfrontbizottság tagjai közé. Egyébként, tizenötven kerültünk be olyanok, akik 30 év alattiak, diplomások, munkások, egyetemisták vegyesen. *Én vagyok a legfiatalabb a fiatalok között*. És olyan megtiszteltetés ért, hogy a kerület néhány kongresszusi küldötte között én is ott lehetek.

— Semmi múltam, tapasztalatom nincs még a népfrontmunkában. Elsősorban tanulni akarok a kongresszuson. Alaposan meg akarom ismerni, hogy *milyen lehetőségei vannak a fiataloknak a népfrontmunkában*, és azt hiszem, hogy csak azután kezdeményezhetek. Nagy lelkesedés van bennem, minden feladatot elvállalok.

Mit tehetnek a fiatalok

El-eltöprengve, halkán beszélgetünk a kerületi népfrontbizottság egyik szobájának sarkában. Közben figyelem. Klári arca olyan változó, mint a tavaszi égbolt. Hol felderül, mint amikor kiragyog a napfény, hol elkomolyodik, amikor latolgatja a lehetőségeket és a rá váró feladatokat. Azt, hogy a fiatalok részére *társadalmi, politikai vitafórumot kellene teremteni*. De miről

vitatkozzanak? Tapasztalata szerint fontos lenne először egyes politikai fogalmak tisztázása. Vitatkozzanak a *szocialista demokráciáról, a kultúrpolitikáról*, mit jelent ma hazafinak lenni. Vitázunk arról is, hogy melyek a kerületi problémák, amelyekben a fiatalok segíthetnek. Az I. kerületben különösen sok nyugdíjas, idős, egyedülálló ember él és tehetnek érdekükben a fiatalok, hogy *ne érezzék nyomasztónak a magányt*. A naphegyi idősek „érzelmi gondozását” és fizikai segítségét már vállalta is néhány fiatal népfontos.

— Én érzelmileg is nagyon kötődöm a kerülethez, de éppen azt szeretném, ha ez *nem hatna rendkívülinek*, ha a többi fiatal is *sajátjának érezné* szűkebb pátriáját. Az ember azt érzi igazán magáénak, amiért fárad, bármilyen keveset is, de tesz érte. Ehhez jobban meg kell ismerni kerületünk *gondjait, jövőjét, de a történelmét is*. Az idén lesz centenáriumi évforduló Pest-Buda és Óbuda 100 év előtti egyesítésének az ünnepe. Jó lenne, ha mi fiatalok lennénk a szószólói ennek az ünnepnek. Úgy is, hogy társadalmi munkában megszépítsük a kerületet. Mutassuk meg, hogy *megbecsüljük azokat a szellemi és dologi értékeket, amelyeket nemzedékek munkája halmozott fel kerületünk történetében*.

A reménység

Mintegy végszóra, úgy lép most a szobába dr. Dongó Pál, aki *régóta fárad, ma is nagyon*

sokat tesz a népfront keretein belül a budai gyógyfürdők ügyéért.

Kovács Györgyné kerületi népfronttitkár bemutatja egymásnak a legidősebb és a legfiatalabb népfrontbizottsági tagot. A dörverte hajú szemüveges férfi örömmel köszönti a legifjabbat és megjegyzi:

— Tudja, én többször kértem már társadalmi munkát a kerületi fiataloktól, de a válasz legtöbbször bizony az volt, *„életünket és vérünket” — de munkát, azt nem*. Maga a reménység, hogy jobban szót ért saját korosztályával, mint én, az öreg.

— Én nem ismerem saját magunkat — mondja Veress Klári. — Tessék elhinni, *mindegyikünk szeretne valamit tenni, csak valahogy még nincs kiforrva bennünk, hogy mit és hogyan*. Mindenkiben van valamilyen energiátöbblet, de iránya, célja nincs mindig. Tudom, hogy sok fiatal *csak a pénz mindenhatóságában* hisz, sokan csak az anyagiakért képesek erejüket, szellemüket megfeszíteni. *Én a pedagógiában hiszek*. A fiatalok és — saját tapasztalatom szerint — az öregek szemléletének alakításában, formálásában is. *Az ember mindig nevelhető* — nem iskolás fokon is. Eddig még nem csalódtam. Remélem, hogy ezek után sem hagynak cserben a kerületi fiatalok.

Veress Klári, az I. kerületi lakosok küldötte készül a népfront V. kongresszusára. *Tanulni, tapasztalni akar, ezeket hasznosítani*.

Csákváry Margit

SAJTÓFIGYELŐ

MAGYAR NEMZET

BUDAPEST, IX., ULLÓI ÚT 51
Telefon: 138-068. 337-748. 349-726

MAGYAR NEMZET

323.35(439)